

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.928 van 17 oktober 1997

A. 55.063/VIII-244
(voorheen VI-11.646)

In zake : **DENUIT** André,
rue Clarisse 56
1400 Nijvel,

tegen :

De Post.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 9 december 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij André DENUIT de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 13 september 1993 waarbij de raad van bestuur van De Post hem de beoordeling "slecht" geeft;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 maart 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 26 augustus 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer VANDESCHOTTE, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. André DENUIT, die op 5 april 1937 geboren is en op 13 mei 1959 in dienst is getreden bij het bestuur der Posterijen, wordt bij ministerieel besluit van 18 september 1984 tot eerstaanwezend opsteller van posterijen benoemd.

2. Op 17 maart 1992 stelt zijn onmiddellijke meerdere voor hem bij wijze van tuchtstraf terug te zetten in een graad van de familie van de onderpost-ontvangers omdat hij een aanzienlijke achterstand heeft opgelopen bij het behandelen van de dossiers en blijkt geeft van een algemene laksheid in de diensten waarin hij moet voorzien. Na het beroep dat verzoeker tegen de definitief voorgestelde straf heeft ingesteld, beslist

het directiecomité op 30 maart 1993 om verzoeker bij wijze van tuchtstraf terug te zetten in de graad van eerstaanwezend onderpostontvanger (rang 32). De Raad van State heeft die beslissing bij arrest nr. 60.313 van 19 juni 1996 vernietigd.

3. Op 17 maart 1992 heeft de onmiddellijke meerdere van verzoeker tevens voorgesteld om hem de beoordeling "slecht" te geven.

4. Op 27 maart 1992 richt verzoeker aan zijn onmiddellijke meerdere een nota waarin hij verklaart dat hij het niet eens is met dat voorstel.

5. Op 2 april 1992 stelt de gewestelijke directeur van De Post te Charleroi ook de beoordeling "slecht" voor en verzoeker deelt in een nota van 16 april 1992 mede dat hij het daar niet mee eens is. De gewestelijke directeur zendt zijn voorstel, samen met een verslag over het gedrag van verzoeker, over via een nota van 21 april 1992.

6. Op de vergadering van 18 mei 1992 geeft het directiecomité de beoordeling "slecht".

7. De belanghebbende is het daar niet mee eens en vraagt in een nota van 9 juni 1992 om door de raad van beroep te worden gehoord.

8. Op de vergadering van 13 oktober 1992 stelt de raad van beroep eenparig voor om de beoordeling "onvoldoende" te geven.

9. Op de vergadering van 9 maart 1993 blijft het directiecomité bij de beoordeling "slecht" die op 18 mei 1992 is gegeven.

10. Op de vergadering van 13 september 1993 bekrachtigt de raad van bestuur de beslissing van het directiecomité. Die beslissing van 13 september 1993, die op 15 oktober 1993 ter kennis is gebracht, vormt de bestreden handeling;

Overwegende dat het beroep ambtshalve moet worden uitgebreid tot de beslissing d.d. 9 maart 1993 van het directiecomité, die niet ter kennis is gebracht van verzoeker; dat de beslissing d.d. 13 september 1993 van de raad van bestuur, die door verzoeker wordt bestreden, immers zonder nieuw onderzoek is genomen en een bevestiging van die eerste beslissing vormt;

Overwegende dat ambtshalve moet worden onderzocht of de bestreden handeling door de bevoegde persoon is uitgevaardigd;

Overwegende dat de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven op de Regie der Posterijen van toepassing is; dat "De Post" krachtens het koninklijk besluit van 14 september 1992 tot goedkeuring van het eerste beheerscontract van de Regie der Posterijen en tot vaststelling van maatregelen met betrekking tot die Regie behoort tot de autonome overheidsbedrijven, bedoeld in artikel 1, § 3, van de wet van 21 maart 1991; dat naar luid van artikel 32 van de wet van 21 maart 1991, "de wettelijke en reglementaire bepalingen ... die het personeelsstatuut ... regelen ... van toepassing (blijven) op een autonoom overheidsbedrijf tot op de datum van inwerkingtreding van een desbetreffende regeling, in een personeelsstatuut ..., (dat) overeenkomstig deze titel werd vastgesteld";

Overwegende dat het nieuwe administratief statuut van de postambtenaren, uitgevaardigd op grond

van de wet van 21 maart 1991, en inzonderheid artikel 33 ervan, in werking is getreden op 1 januari 1994, dus nadat de bestreden handeling is uitgevaardigd; dat in casu bijgevolg de regels van de oude rechtspositieregeling van toepassing zijn;

Overwegende dat naar luid van artikel 20, § 2, van de wet van 6 juli 1971 houdende oprichting van de Regie der Posterijen, de regels betreffende het statuut van het rijkspersoneel van toepassing blijven op de personeelsleden van die Regie tot de Koning ze een eigen rechtspositieregeling heeft toegekend; dat de Koning die personeelsleden geen eigen rechtspositieregeling heeft toegekend;

Overwegende dat de in casu toepasselijke regel van het vroegere statuut vervat is in artikel 18 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel, dat bepaalt : "In geval van gunstig advies van de Raad van beroep wordt de beslissing door de minister genomen";

Overwegende dat de bevoegdheden die door de rechtspositieregeling van het personeel vroeger aan de Minister waren opgedragen voortaan door de raad van bestuur van De Post worden uitgeoefend krachtens de autonomie die De Post door de goedkeuring van haar eerste beheerscontract heeft verkregen en krachtens artikel 48, § 1, derde lid, van de wet van 21 maart 1991;

Overwegende dat de bestreden handeling bijgevolg, krachtens de wet van 21 maart 1991, door de raad van bestuur had moeten worden uitgevaardigd;

Overwegende dat de raad van bestuur van De Post tijdens zijn vergadering van 5 oktober 1992 aan het directiecomité "het beheer (delegeert) van het statutair en het kontraktueel personeel, met uitzondering van de volgende materies, die onder het stelsel van de Regie der Posterijen tot de bevoegdheid van de Minister behoorden," waaronder inzonderheid

" 3.2. de definitieve beslissing inzake beoordeling, wanneer de raad van beroep, na aanvraag tot herziening, ten gunste van de reclamant een gunstig advies verstrekt";

Overwegende dat de raad van bestuur van De Post tijdens zijn vergadering van 8 februari 1993 beslist heeft "het directiecomité delegatie te verlenen voor de uitspraak van straffen ten laste van personeelsleden lager dan het niveau 1"; dat de raad van bestuur op 13 september 1993 heeft beslist dat de aanvullende bevoegdheid in tuchtzaken die op de vergadering van 8 februari 1993 aan het directiecomité is verleend, tevens wordt verleend op het gebied van de toekenning van de beoordeling;

Overwegende dat artikel 17, § 2, van de wet van 21 maart 1991 de raad van bestuur in staat stelt om de in § 1 bedoelde bevoegdheid, dat wil zeggen "(de) bevoegd(heid) om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van het overheidsbedrijf", geheel of gedeeltelijk aan het directiecomité op te dragen; dat artikel 17, § 2, 4°, echter "de andere bevoegdheden die door deze titel ... uitdrukkelijk aan de raad van bestuur worden toegewezen" van die bevoegdheid tot delegatie uitsluit;

Overwegende dat artikel 18 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, dat in casu toepasselijk is krachtens artikel 32 van de wet van 21 maart 1991, de minister geen enkele mogelijkheid tot

delegatie biedt; dat de bevoegdheid die door dat artikel 18 aan de Minister wordt verleend om de beoordeling toe te kennen bijgevolg moet worden beschouwd als een exclusieve bevoegdheid van de raad van bestuur in de zin van artikel 17, § 2, 4°, van de wet van 21 maart 1991; dat de delegatie van bevoegdheid van 13 september 1993 in het onderhavige geval dan ook niet als wettig kan worden beschouwd, zodat de bestreden beslissing door de raad van bestuur en niet door het directiecomité had moeten worden genomen; dat bijgevolg vaststaat dat de bestreden handeling is uitgevaardigd door een daartoe onbevoegde instantie,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beslissing d.d. 9 maart 1993 waarbij het directiecomité van De Post André DENUIT de beoordeling "slecht" geeft, alsook de beslissing d.d. 13 september 1993 waarbij de raad van bestuur die beslissing bekrachtigt, worden vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 1900 zevenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-C. GEUS.

VENAEEÇ EELEEEEEEENEÇ ANEEÆE ~;
ÆEIIÆ EEA IAE AE LEIIÆE Ee AE IAAA
IAE IIAE' ÇEAESIAEEÆEIA Ee ~, EAEIAE "K~'